

той всѣкога говори абсолютната истина. Ако си добъръ, пише въ книгата на живота, че си добъръ; ако си лошъ, пише, че си лошъ. Ако говоришъ истината, пише въ книгата на живота, че си говорилъ истината; ако лъжешъ, пише, че си лъгалъ. Ако помагашъ на ближнитъ си, самопожертвувашъ се за народа си, работишъ за благо на човѣчеството, служишъ на Бога отъ любовъ, пише това въ книгата на живота: ако изнасилвашъ ближнитъ си, прѣдателствуващъ спрѣмо народа си, спѣвашъ развитието на човѣчеството, изневѣрвашъ на Бога — пише така въ сжщата тая книга. Той пише безпощадно своитѣ показания за човѣшкитѣ постѣпки: върху челото, върху носа, върху устата, върху лицето, върху главата, върху рѣцѣтъ, върху прѣститѣ и върху всичкитѣ други части на човѣшкото тѣло — всѣка кость е свидѣтелство за или противъ насъ. И тази история на човѣшкия животъ ние четемъ всѣки день. Въ нейнитѣ минали страници е отбѣлѣзанъ животътъ на всички наши праотци: за нѣкои отъ тѣхъ е писано, че сж били ужасни прѣстѣпници, крадци и разбойници. Като разгваме нейнитѣ страници и прослѣдваме линията, по която сж дошли: Авраамъ, Исаакъ, Яковъ, Давидъ, Соломонъ и много други, намираме тамъ тѣхнитѣ постѣпки напълно отпечатани. За Авраама намираме, че е билъ човѣкъ правдивъ, много уменъ, човѣкъ съ широко сърце, съ голѣма вѣра, съ възвишенъ духъ, запознатъ съ дълбоката мѣдрость на Божественитѣ наредби за великото бждеще на човѣчеството. За Якова намираме, че първоначално е билъ човѣкъ двуличенъ, хитъръ, егоистъ, който съ лъжа и измата сполучва да отнеме първородството на брата си, и едва къмъ